

Omrümce hep, adım adım...

'Hatıraların Masumiyeti'nde Orhan Pamuk, Kemal ile Füsün'un aşk hikâyesine ve hikâyenin geçtiği yerlere, Füsün'un yakın arkadaşı Ayla'nın gözünden yeniden bakıyor. Şehrin ıssız sokaklarında yürüyor, anımsıyor ve anlatıyor.

ELİF TÜRKÖLMEZ
elifturkolmez@gmail.com

Orhan Pamuk'un yeni kitabı **Hatıraların Masumiyeti** yeni bir roman değil, yeni bir anlatı. Bunu şu yüzden en baştan söylüyorum: **Kırmızı Saçlı Kadın**'ın kuyruğuna takılan bu **kitap** okurda, "Nasıl yani? Peş peşe iki roman mı?" duygusu yaratmış. Oradan buradan da duydum, Kadıköy'deki **Yapı Kredi Yayınları**'nın küçük dükkanının önünden geçerken kulaklarımla da işittim. Kitabevi çalışanı, vitrine buharı üstünde bu kitabı dizerken, insanlar bakıp, "Hayırdır" diyordu. Sol tarafta, yani "Ayın Yazarı" bölümünde Orhan Pamuk, yeni romanı **Kırmızı Saçlı Kadın**'la... Uyduruk vitrinin sağında ise, sanıyorum yeni çıkanlar bölümü orası, **Masumiyet Müzesi**'nin dış cephesiyle aynı acı bordo renkli kapağıyla **Hatıraların Masumiyeti**... Aynı **kitaptan** yan yana onlarca... Vitrin kırmızılanmış, bordolanmış, tutuşmuş yanıyor... Bizde **kitapçı** vitrinleri hep özensizdir zaten, bir tanesine bakıp iç geçirdiğimi bilmem. O heyula Alkim'in, Allah'ım, bir vitrini bile yoktu. Alsancak D&R ne yapmış dersiniz? Cayır cayır yakan İzmir güneşinden kaçmak için çareyi vitrin camına siyah film taktırmakta bulmuş. Sonuç: **Kitapçı** vitrinine bakarsanız kendinizi görüyorsunuz. Fıkra gibi. Pastane camına siyah bez germek gibi. İnsanın bütün neşesini alıp götürür böyle şeyler, durup dururken heyheylendirir. **Kitapçı** vitrini önemlidir.

Başrolde İstanbul

Bu ince **kitap**, **Hatıraların Masumiyeti**, İngiliz Yönetmen Grant Gee'nin **Masumiyet Müzesi** üzerine yaptığı belgesel filmi Anıların Masumiyeti'nin (Filmin adı öyleydi, fakat Orhan Pamuk kitabı için "hatıra" sözcüğünü seçmiş. "Hatıra"yı "anı"ya yeğlemiş, bence iyi de etmiş.) konuşma metni ve yazarla yönetmenin !f İstanbul Bağimsız Filmler Festivali kapsamında yaptıkları sohbetin deşifrelerinden

oluşuyor. **Hatıraların Masumiyeti**, 2008 yılında büyük tantana koparak gelen **Masumiyet Müzesi** romanını, körkütük âşık Kemal'i, adı güzel, kolu güzel, saçı güzel Füsün'u, akşamları derin bir melankoliye bürünen İstanbul sokaklarını, miskin köpek biblolarını, eski ilaç kutularını, küllükleri, tuzlukları ve bütün o kederli aşk hikâyesini yeniden hatırlayıp İstanbul üzerine düşünmek için iyi bir bahane. Ben, kitabı tarifsiz sevmiştim, o yüzden **Masumiyet Müzesi** ile ilgili yeni bir şeyler okumak çok hoşuma gitti.

Filmi, kitabın peşine takın

Fakat bu **kitapta**, okuru mutlu edecek biçim biçim ayrıntı mevcut. En başta İstanbul. Pamuk'un çok sevdiği bir şeydir bu şehirden konuşmak, onun değişimini burada yaşayan insanlar üzerinden, politik tarihi üzerinden, sinema ve roman **sanatı** üzerinden, sokaklar ve eşyalar üzerinden anlatmak. **Bu kitapta ise bol bol yürüyor Pamuk. Yürüyor, görüyor, düşünüyor, hissediyor ve anlatıyor. Filmde Grant Gee'nin kamerasının yaptığı gibi. Bu yüzden de yazar ve yönetmenin çok uyumlu çalıştıkları hissine kapılıyorsunuz.**

Ben bunları yazarken film, Başka Sinema kapsamında hâlâ vizyondaydı, siz okurken de olur umarım. Olursa mutlaka görün. **Filmi kitabın peşine takın.** Artık polis korumasıyla dolaşmak zorunda olan bir yazarın, bir yönetmene İstanbul sokaklarını, sokak köpeklerini, gecenin sessizliğini, Boğaz'ı, taksicileri, çöp toplayanları, inşaatları, ışıkları, karanlığı anlatışına/gösterişine/işaret edişine tanıklık edin.

HATIRALARIN MASUMİYETİ

Orhan Pamuk
Yapı Kredi Yayınları, 2016
124 sayfa, 12 TL.